

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії”

(далі – проєкт акта)

1. Мета

Метою розроблення проєкту акта є забезпечення виконання зобов’язань України, як сторони Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, та імплементації законодавства Європейського Союзу в частині приведення національної нормативно-правової бази у сфері відновлюваних джерел енергії у відповідність до вимог європейського законодавства, зокрема, Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел (із наступними змінами).

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проєкт акта розроблено на виконання Плану України, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 року № 244-р, кроку 400 Плану пріоритетних дій Уряду на 2025 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2025 року № 1003-р, завдання 17 Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2025 року № 1173, пункту 43 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2025 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 11 лютого 2025 року № 4228-IX, пункту 46 Плану заходів щодо виконання зобов’язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, пункту 32, 42 Операційного плану заходів з реалізації у 2024-2026 роках Стратегії розвитку розподіленої генерації на період до 2035 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 липня 2024 року № 713-р, та пункту 5, 18 Плану заходів з виконання Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2024 року № 761-р.

За результатами щорічного Звіту з імплементації за 2024 рік¹, підготовленого Секретаріатом Енергетичного Співтовариства, рівень імплементації Україною законодавства Енергетичного Співтовариства у сфері відновлюваних джерел енергії становить 61%, зокрема:

85% – встановлення цілей на 2030 рік;

62% – якість схем підтримки;

75% – підтримка активних споживачів та спільнот відновлюваної енергії;

¹ 2024 Annual Implementation Report, сторінка 131, [https://www.energy-community.org/dam/jcr:20ddd998-0d13-](https://www.energy-community.org/dam/jcr:20ddd998-0d13-b699c063/EnC%20IR%202024%20Annual%20Report.pdf)

[b699c063/EnC%20IR%202024%20Annual%20Report.pdf](https://www.energy-community.org/dam/jcr:20ddd998-0d13-b699c063/EnC%20IR%202024%20Annual%20Report.pdf)

Міністерство енергетики України
№КМ/1.1-4.5-21241 від 02.12.2025
КЕП: Некрасов А. Л. 02.12.2025 12:52
3FAA9288358EC003040000082343C004511E700
Сертифікат дійсний з 05.08.2025 00:00 до 04.08.2027 23:59

- 70% – запровадження гарантій походження;
- 15% – запровадження критеріїв сталості біопалив, біорідин та палив з біомаси;
- 50% – розвиток відновлюваних джерел енергії в системах теплопостачання та холодопостачання.

Відповідно до статті 10 Договору про заснування Енергетичного Співтовариства кожна Договірна Сторона Енергетичного Співтовариства (далі – Договірна Сторона) зобов'язується реалізовувати положення нормативно-правової бази Енергетичного Співтовариства з енергетики.

Згідно статті 2 рішення Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства № 2021/13/МС-ЕнС від 30 листопада 2022 року та статті 2 рішення Ради Міністрів Енергетичного Співтовариства № D/2022/03/МС-ЕнС від 15 грудня 2022 року далі – рішення Ради Міністрів), Договірні сторони мають імплементувати положення Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел до 31 грудня 2024 року.

Пунктом 46 плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 року № 733-р визначено привести нормативно-правову базу у сфері використання відновлюваних джерел енергії у відповідність із вимогами Директиви ЄС № 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2018 року про стимулювання використанню енергії з відновлюваних джерел до 31 грудня 2024 року.

Водночас, для вступу до Європейського Союзу Україна має повністю імплементувати положення законодавства Європейського Союзу. Сфера відновлюваних джерел енергії є частиною глави 15 “Енергетика” переговорних розділів про вступ відповідно до методології розширення Європейського Союзу.

Крім того, згідно Плану України, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 року № 244-р, Україна до кінця 4 кварталу 2025 року має прийняти законодавство щодо впровадження основних принципів дозвільних процедур для інвестицій у відновлювану енергетику відповідно до правил Європейського Союзу імплементованих в рамках Енергетичного Співтовариства як Рекомендація Міністерської ради 2024/1/МСЕнС від 11 грудня 2024 року щодо прискорення впровадження проєктів з відновлюваної енергетики та реалізації принципу “Енергоефективність насамперед” .

Ключовим актом законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії є Директива (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року про стимулювання використанню енергії з відновлюваних джерел зі змінами внесеними Директивою (ЄС) 2023/2413 Європейського Парламенту та Ради від 18 жовтня 2023 року про внесення змін до Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року, Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1999 та Директиви 98/70/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 13 жовтня 1998 року щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних

джерел, а також скасування Директиви Ради (ЄС) 2015/652.

Директива (ЄС) 2018/2001 розширюється та доповнюється актами Європейської Комісії:

Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2021/2003 від 6 серпня 2021 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року шляхом створення платформи розвитку відновлюваної енергетики Союзу;

Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2019/807 від 13 березня 2019 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року щодо визначення вихідної сировини з високим непрямим ризиком зміни землекористування, для якої спостерігається значне розширення виробничих площ на території з високим вмістом вуглецю та сертифікація біопалива, рідинних біопалив із низьким непрямим ризиком зміни землекористування і біопалива;

Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2022/759 від 14 грудня 2021 року про внесення змін до Додатку VII до Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року щодо методології розрахунку кількості відновлюваної енергії, що використовується для холодопостачання та централізованого холодопостачання;

Делегована Директива (ЄС) 2024/1405 від 14 березня 2024 року про внесення змін до Додатку IX до Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради щодо додавання сировини для виробництва біопалива та біогазу;

Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2023/1184 від 10 лютого 2023 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року шляхом встановлення методології Союзу, яка визначає детальні правила виробництва відновлюваних рідких та газових транспортних палив небіологічного походження;

Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2023/1185 від 23 травня 2023 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року щодо мінімального обсягу для скорочення викидів парникових газів від палива з переробленого вуглецю і шляхом визначення методології для оцінки скорочення викидів парникових газів від відновлюваного рідкого та газоподібного транспортного палива небіологічного походження та від переробленого вуглецевого палива;

Регламент Комісії (ЄС) № 1307/2014 від 8 грудня 2014 року щодо визначення критеріїв і географічних ареалів пасовищ з високим біологічним різноманіттям для цілей статті 7b(3)(c) Директиви 98/70/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо якості бензину та дизельного палива та статті 17(3)(c) Директиви 2009/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел;

Імплементативний Регламент Комісії (ЄС) 2022/996 від 14 червня 2022 року щодо правил перевірки критеріїв сталості та зниження викидів парникових газів, а також критеріїв низького непрямого ризику зміни землекористування;

Імплементативний Регламент Комісії (ЄС) 2022/2448 від 13 грудня 2022 року

щодо створення оперативних інструкцій щодо доказів для демонстрації відповідності критеріям сталості для лісової біомаси, викладеним у статті 29 Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради;

Делегований регламент Комісії (ЄС) 2023/1640 від 5 червня 2023 року щодо методології визначення частки біопалива та біогазу для транспорту, виробленого з біомаси, яка переробляється з викопним паливом у загальному процесі.

Також, до законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії відноситься Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2022/342 від 21 грудня 2021 року, що доповнює Регламент (ЄС) 2021/1153 Європейського Парламенту і Ради стосовно конкретних критеріїв відбору та деталей процесу відбору транскордонних проєктів у галузі відновлюваної енергетики.

Враховуючи зазначене, Міненерго розроблено проєкт акта для імплементації положень законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії з метою виконання зобов'язань України за Договором про заснування Енергетичного Співтовариства від 25 жовтня 2005 року та Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, а також виконання Плану України.

3. Основні положення проєкту акта

Проєктом акта передбачається імплементація положень законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії, зокрема у частині:

узгодження національної термінології у сфері відновлюваних джерел енергії із термінологією *acquis communautaire* Європейського Союзу;

визначення особливостей розрахунку показника валового кінцевого споживання енергії з відновлюваних джерел енергії та формування національного цільового показника;

визначення спільнот відновлюваної енергії, а також їх особливостей;

визначення механізму проведення статистичних трансферів з державами – членами (сторонами) Європейського Союзу або Енергетичного Співтовариства, а також реалізації спільних проєктів та запровадження спільних схем підтримки;

визначення особливостей формування спеціальних зон для розвитку відновлюваної енергетики, установок зберігання енергії та мережевої інфраструктури;

впровадження основних принципів дозвільних процедур для інвестицій у відновлювану енергетику;

запровадження критеріїв сталості та скорочення викидів парникових газів, біопалив, біорідин та палив з біомаси, та їх дотримання;

визначення необхідного вторинного законодавства, яке має бути розроблено на рівні підзаконних нормативно-правових актів після прийняття проєкту акта, для подальшої імплементації *acquis communautaire* Європейського Союзу, зокрема положень Директиви (ЄС) 2018/2001 та відповідних делегованих та імплементаційних регламентів, що наведено у Додатку до цієї пояснювальної записки.

4. Правові аспекти

У цій сфері суспільних відносин діють такі нормативно-правові акти:

Закон України “Про альтернативні види палива”;

Закон України “Про автомобільний транспорт”;

Закон України “Про альтернативні джерела енергії”;

Закон України “Про теплопостачання”;

Закон України “Про ринок електричної енергії”;

Закон України “Про енергетичну ефективність будівель”;

Закон України “Про енергетичну ефективність”;

Закон України “Про регулювання містобудівної діяльності”;

Закон України від 30 червня 2023 року № 3220-IX “Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення та “зеленої” трансформації енергетичної системи України”;

постанова Верховної Ради України від 11 лютого 2025 року № 4228-IX “Про План законопроектної роботи Верховної Ради України на 2025 рік”;

постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2025 року № 1173 “Про затвердження Програми діяльності Кабінету Міністрів України”;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2025 року № 1003-р “Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2025 рік”;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 03 серпня 2011 року № 733-р “Про затвердження плану заходів щодо виконання зобов'язань в рамках Договору про заснування Енергетичного Співтовариства”;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 року № 244-р “Про схвалення Плану України”;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 липня 2024 року № 713-р “Про схвалення Стратегії розвитку розподіленої генерації на період до 2035 року і затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2024-2026 роках”;

розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 серпня 2024 року № 761-р “Про затвердження Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року та плану заходів з його виконання”.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує фінансування з державного та/або місцевих бюджетів і здійснюватиметься Міненерго та іншими центральними органами виконавчої влади в межах граничної чисельності працівників та не потребуватиме додаткового фінансування з державного та/або місцевих бюджетів.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, функціонування і застосування української мови як державної, сфери наукової та науково-технічної діяльності.

7. Оцінка відповідності

У проєкті Закону відсутні положення, які: містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, створюють підстави для дискримінації та стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертиза не проводилися.

Листом Міненерго від 13 вересня 2025 року № 26/1.1-4.5-16076 проєкт акта було направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи. Висновок антикорупційної експертизи надано листом НАЗК від 03 жовтня 2025 року № 220-09/81283-25.

Проєкт акта містить зобов'язання у сфері європейської інтеграції та направлено до Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів для проведення експертизи на відповідність зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis ЄС).

Проєкт акта надіслано Секретаріату Енергетичного Співтовариства для його розгляду. Секретаріат Енергетичного Співтовариства листом від 14 травня 2025 року № UA-МС/О/а/26/14-05-2025 надав звіт з оцінки проєкту акта, результати якого були враховані при доопрацюванні проєкту акта.

8. Прогноз результатів

Прийняття акта необхідне для виконання Україною зобов'язань за Договором про заснування Енергетичного Співтовариства та Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, а також для імплементації законодавства Європейського Союзу в рамках глави 15 “Енергетика” переговорних розділів про вступ відповідно до методології розширення Європейського Союзу, а також Плану України.

**Виконувач обов'язків
Міністра енергетики України**

Артем НЕКРАСОВ

“ _____ ” _____ 2025 року

Додаток

до пояснювальної записки

Положення *acquis communautaire* Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії, імплементація яких передбачається на рівні підзаконних нормативно-правових актів після прийняття проєкту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії”

Положення законодавства України у редакції, запропонованій проєктом Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері відновлюваних джерел енергії”	Положення <i>acquis communautaire</i> Європейського Союзу
<p><i>Стаття 8⁴ Закону України «Про альтернативні види палива»</i></p> <p>...</p> <p>Критерії сталості та скорочення викидів парникових газів, затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов’язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>...</p> <p>Правила підтвердження відповідності критеріїв сталості та скорочення викидів парникових газів та критеріїв низького ризику зміни цільового призначення використання земельних ділянок затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов’язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>Правила підтвердження відповідності критеріїв сталості та скорочення викидів парникових газів та критеріїв низького ризику зміни цільового призначення використання земельних ділянок мають включати, зокрема:</p>	<p>Статті 29, 30, 31 Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел (із наступними змінами) (далі – Директива (ЄС) 2018/2001)</p> <p>Імплементаційний Регламент Комісії (ЄС) 2022/996 від 14 червня 2022 р. щодо правил перевірки критеріїв сталості та зниження викидів парникових газів, а також критеріїв низького непрямого ризику зміни землекористування</p> <p>Додаток III до Директиви (ЄС)</p>

<p>енергетичний вміст палив;</p> <p>правила розрахунку впливу біопалив, біорідин та порівняних викопних видів палива на викиди парникових газів;</p> <p>правила розрахунку впливу палив з біомаси та порівняних викопних видів палива на викиди парникових газів;</p> <p>перелік видів сировини для виробництва біопалива для використання у транспортному секторі;</p> <p>особливості демонстрації доказів відповідності критеріям сталості для біомаси, виробленої у секторі лісового господарства;</p> <p>критерії визначення сировини з високим ризиком зміни цільового призначення використання земельних ділянок, для якого спостерігається значне розширення виробничої площі на земельних ділянках з високими вуглецевими запасами, та сертифікації біопалив, біорідин та палив з біомаси з низьким ризиком зміни цільового призначення використання земельних ділянок.</p> <p>Порядок визначення земельних ділянок вкритих багаторічною трав'яною рослинністю, що мають підвищене значення для біологічного різноманіття, а також обґрунтування можливого використання цих ділянок для збору сировини, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки.</p> <p>Методика визначення частки біопалива та біогазу для використання у транспортному секторі, виробленого з біомаси, переробленої з викопним паливом у загальному процесі затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та</p>	<p>2018/2001</p> <p>Додаток V до Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Додаток VI до Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Додаток IX до Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Імплементативний Регламент Комісії (ЄС) 2022/2448 від 13 грудня 2022 року щодо створення оперативних інструкцій щодо доказів для демонстрації відповідності критеріям сталості для лісової біомаси, викладеним у статті 29 Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту та Ради.</p> <p>Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2019/807 від 13 березня 2019 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року щодо визначення вихідної сировини з високим непрямим ризиком зміни землекористування, для якої спостерігається значне розширення виробничих площ на території з високим вмістом вуглецю та сертифікація біопалива, рідинних біопалив із низьким непрямим ризиком зміни землекористування і біопалива;</p> <p>Регламент Комісії (ЄС) № 1307/2014 від 8 грудня 2014 року щодо визначення критеріїв і географічних ареалів пасовищ з високим біологічним різноманіттям для цілей статті 7b(3)(c) Директиви 98/70/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо якості бензину та дизельного палива та статті 17(3)(c) Директиви 2009/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел.</p> <p>Делегований регламент Комісії (ЄС) 2023/1640 від 5 червня 2023 року щодо методології визначення частки біопалива та біогазу для транспорту, виробленого з біомаси, яка переробляється з викопним паливом у загальному процесі</p>
--	--

<p>Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>...</p>	
<p><i>Стаття 8¹ Закону України «Про альтернативні джерела енергії»</i></p> <p>...</p> <p>Порядок розрахунку валового кінцевого споживання енергії з відновлюваних джерел енергії затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері відновлюваних джерел енергії, з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та має включати, зокрема:</p> <p>методику виробництва електричної енергії гідроелектростанціями та вітровими електростанціями;</p> <p>методику обчислення частки енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії, що використовується для холодопостачання та централізованого холодопостачання;</p> <p>методику виробництва відновлюваних транспортних палив небіологічного походження;</p> <p>методику оцінки скорочення викидів парникових газів від відновлюваних палив небіологічного походження та палив з переробленого вуглецю.</p> <p>...</p>	<p>Статті 7, 15а, 22а, 22b, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29а Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Додаток II до Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Частина В. Додатку VII до Директиви (ЄС) 2018/2001</p> <p>Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2023/1184 від 10 лютого 2023 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року шляхом встановлення методології Союзу, яка визначає детальні правила виробництва відновлюваних рідких та газових транспортних палив небіологічного походження;</p> <p>Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2023/1185 від 23 травня 2023 року, що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року щодо мінімального обсягу для скорочення викидів парникових газів від палива з переробленого вуглецю і шляхом визначення методології для оцінки скорочення викидів парникових газів від відновлюваного рідкого та газоподібного транспортного палива небіологічного походження та від переробленого вуглецевого палива;</p>
<p><i>Стаття 14¹ Закону України «Про альтернативні джерела енергії»</i></p>	

<p>...</p> <p>Професійна сертифікація здійснюється відповідно до порядку проведення професійної сертифікації, що затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>...</p>	<p>Додаток IV до Директиви (ЄС) 2018/2001</p>
<p><i>Стаття 16 Закону України «Про альтернативні джерела енергії»</i></p> <p>Порядок проведення статистичних трансферів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері відновлюваних джерел енергії, з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p>	<p>Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2021/2003 від 6 серпня 2021 р., що доповнює Директиву (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 р. шляхом створення платформи розвитку відновлюваної енергетики Союзу;</p>
<p><i>Стаття 17 Закону України «Про альтернативні джерела енергії»</i></p> <p>Порядок реалізації спільних проєктів, які стосуються електричної енергії, теплової енергії або енергії для потреб холодопостачання, вироблених з відновлюваних джерел, затверджується Кабінетом Міністрів України з урахуванням зобов'язань України відповідно до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства та Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p>	<p>Делегований Регламент Комісії (ЄС) 2022/342 від 21 грудня 2021 р., що доповнює Регламент (ЄС) 2021/1153 Європейського Парламенту і Ради стосовно конкретних критеріїв відбору та деталей процесу відбору транскордонних проєктів у галузі відновлюваної енергетики</p>